

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2014-2130-0049
Številka: 00726-14/2014/7
Datum: 17. 12. 2014

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	17-12-2014		
Šifra:	311-06/14-511		
Povezava:			
EPA:	265-VII	EU:	
Sign. zn.:			
Kratika:			

Vlada Republike Slovenije je na 14. redni seji dne 17. 12. 2014 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembi Zakona o varstvu potrošnikov – skrajšani postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 142. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku, ker predlog zakona predvideva manj zahtevno uskladitev s pravom Evropske unije. V okviru EU PILOT-a 6953//14/ENTR je bilo ugotovljeno, da nacionalna zakonodaja ni usklajena s točko b člena 9 Direktive Sveta 85/374/ES z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29). Predlog zakona tako odpravlja nastalo pomanjkljivost in neusklajenost veljavnega zakona z Direktivo Sveta 85/374/ES.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- mag. Janko Burgar, državni sekretar, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- mag. Dušan Pšeničnik, generalni direktor Direktorata za notranji trg, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Darja Tomše, sekretarka, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Miha Berdnik, višji svetovalec, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

PREDLOG
EVA 2014-2130-0049
SKRAJŠANI POSTOPEK

ZAKON O SPREMEMBI ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl. US, 126/07, 86/09, 78/11 in 38/14) v drugem poglavju ureja odgovornost proizvajalca za blago z napako. Na ravni Evropske unije to področje ureja Direktiva 85/374/ES z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/34/ES (UL L št. 141 z dne 4. 6. 1999, str. 20; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 85/374/ES). Vsebina Direktive Sveta 85/374/ES je bila v slovenski pravni red prenesena leta 1998 z Zakonom o varstvu potrošnikov (UL RS, št. 20/98). Ker Republika Slovenija takrat še ni bila članica Evropske unije, ni bila zavezana uskladiti nacionalnih predpisov s pravom Evropske unije, zaradi česar je bil v korist potrošnikov določen nižji prag za uveljavitev pravice do povračila škode. V takrat veljavnem zakonu je bila tako vrednost škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec izdelka z napako dolžan povrniti (če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo), določena v višini več kot 10.000 tolarjev.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-B; Uradni list RS, št. 51/04) se je vrednost škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti, povišala na 100.000 tolarjev, s čimer se je znesek uskladił z Direktivo Sveta 85/374/ES.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-C; Uradni list RS, št. 126/07) je med drugim spreminjal 4. člen II. poglavja navedenega zakona, ki ureja odgovornost za izdelek. Sprememba se je nanašala na pretvorbo valute vrednosti škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti, iz takratnih slovenskih tolarjev v novo nacionalno valuto evro. Pri tej pretvorbi valute niso bile upoštevane spremembe tečajnega razmerja, zaradi česar je prišlo do pomanjkljivega prenosa točke b člena 9 Direktive Sveta 85/374/ES. Navedeni člen direktive namreč določa, da vrednost škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti, dosega 500 evrov. V veljavni nacionalni zakonodaji pa je določeno, da mora proizvajalec povrniti škodo na drugi stvari, če vrednost škode presega 400 evrov.

Na morebiten neustrezen prenos Direktive Sveta 85/374/ES je Republiko Slovenijo opozorila tudi Evropska komisija v okviru pilotnega projekta EU PILOT 6953//14/ENTR. Navedena direktiva določa smernice za odgovornost proizvajalcev za škodo, ki je nastala zaradi napake na njihovih izdelkih. Direktiva je bila sprejeta z namenom približevanja zakonov članic Evropske unije, ki urejajo področje odgovornosti proizvajalcev za proizvode z napako, saj bi sicer lahko na trgu Evropske unije prišlo do razhajanj in izkrivljanja konkurence ter škodovanja prostemu pretoku blaga na skupnem trgu. Višina škode na drugi stvari, ki je je dolžan povrniti proizvajalec izdelka z napako, je v točki b 9. člena omejena na 500 evrov.

S predlagano spremembo zakona predlagatelj odpravlja nastalo pomanjkljivost v zakonu.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

- uskladitev slovenske zakonodaje z evropskimi predpisi: odprava pomanjkljivosti pri prenosu točke b člena 9 Direktive Sveta 85/374/ES.

2.2 Načela

Temeljna načela se glede na zakon iz leta 1998, vključno s spremembami, ki so bile sprejete v letih 2002, 2004, 2007, 2009, 2011 in 2014, ne spreminjajo.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Predlog zakona odpravlja pomanjkljivost prenosa točke b člena 9 Direktive 85/374/ES, ki določa, da vrednost škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti (če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo), dosega 500 evrov. S predlogom zakona se omejuje vrednost škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti, če ta škoda dosega vrednost 500 evrov.

b) Način reševanja:

Ugotovljena pomanjkljivost prenosa točke b člena 9 Direktive Sveta 85/374/ES se bo uskladila s spremembo ZVPot.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z določbami Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo).

č) Usklajenost predloga zakona:

V razpravo niso bile vključene nevladne organizacije, predstavniki zainteresirane organizacije in predstavniki strokovne javnosti, ker predlog zakona predvideva manj zahtevno uskladitev nacionalne zakonodaje s pravnim redom EU.

Predlagatelj pri pripravi zakona ni neposredno sodeloval z znanstvenimi in strokovnimi institucijami.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlagana sprememba Zakona o varstvu potrošnikov ne bo imela finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Direktiva Sveta 85/374/ES z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29–33), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/34/ES (UL L št. 141 z dne 4. 6. 1999, str. 20 in 21, v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 85/374/ES), določa smernice za odgovornost proizvajalcev za škodo, ki je nastala zaradi napake na njihovih izdelkih. Direktiva je bila sprejeta z namenom približevanja zakonov članic EU, ki urejajo področje odgovornosti proizvajalcev za izdelke z napako, saj bi sicer lahko na trgu EU prišlo do razhajanj in izkrivljanja

konkurence ter škodovanja prostemu pretoku blaga na skupnem trgu. Direktiva med drugim ureja, kdo je proizvajalec, kaj pomeni izdelek, kdaj ima izdelek napako, v katerih primerih je proizvajalec odgovoren za škodo in v katerih primerih ni odgovoren, določa triletni zastaralni rok za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov, prenehanje pravic, ki jih ima oškodovanec po tej direktivi, idr. Direktiva omogoča tudi možnost omejitve zneska za celotno odgovornost proizvajalca za škodo zaradi smrti ali telesne poškodbe. V točki b 9. člena pa Direktiva Sveta 85/374/ES določa, kaj pomeni škoda, za katero je proizvajalec odgovoren in povzroči napako na njegovem izdelku, ter določa vrednost škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti, če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo. Tako je določeno, da vrednost škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti, dosega 500 evrov.

AVSTRİJA

Avstrija je Direktivo Sveta 85/374/ES prenesla v poseben zakon Produkthaftungsgesetz z dne 21. januarja 1988 (Zakon o odgovornosti za proizvode), ki določa odgovornost proizvajalca za povrnitev škode za izdelke z napako, če je z navedenim izdelkom povzročena smrt, telesna poškodba, okvara zdravja ali je bila povzročena škoda na drugi stvari. Kot proizvajalec sta po navedenem zakonu določena podjetje, ki je izdelek izdelalo in ga dalo v promet, ter uvoznik, ki je izdelek uvozil v evropski gospodarski prostor in ga dal v promet. Če se proizvajalec (pri uvoženih izdelkih) ne more ugotoviti, odgovarja v skladu s prvim odstavkom 1. člena tega zakona vsak podjetnik, ki je dal izdelek v promet, če oškodovancu v primernem roku ne sporoči proizvajalca oziroma v primeru uvoženega izdelka uvoznika, ki mu je izdelek z napako dobavil.

Odgovornost proizvajalca za povrnitev škode obstaja le, če izdelka ni uporabljal podjetnik v svojem podjetju, ter v višini, ki presega vrednost 500 evrov. Navedeni prvi člen avstrijskega zakona tako prenaša točko b člena 9 Direktive 85/374/ES glede določitve vrednosti višine škode, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti, če njegov izdelek z napako povzroči škodo na drugi stvari.

V skladu z zakonom je proizvajalec tista oseba, ki izdelka končni izdelek, surovino ali sestavni del izdelka, pa tudi tista, ki se v svojem imenu, s svojo blagovno znamko ali drugim razpoznavnim znakom predstavlja na izdelku. Izdelek je vsaka premična stvar, ki je tudi del premične stvari ali je v povezavi z nepremično stvarjo. Kot izdelek se določa tudi električna energija.

Zakon določa, da ima izdelek napako, če njegova varnost ni taka, kot je v vseh okoliščinah pričakovana. Izdelek pa ne more biti obravnavan kot izdelek z napako, če je pozneje dan v promet boljši izdelek. Izdelek je dan v promet, ko ga proizvajalec preda drugemu na razpolago ali v uporabo. Že odposlan izdelek se šteje, da je dan v promet.

Proizvajalec mora dokazati, da ni odgovoren za povzročeno škodo, če izdelka ni dal v promet ali če napaka na izdelku v trenutku, ko ga je dal v promet, ni obstajala.

8. člen navedenega zakona določa, v katerem primeru proizvajalec ni odgovoren za škodo (prenos točk d, e in f člena 7 Direktive Sveta 85/374/ES).

Zakon določa tudi, da za škodo, če je zanjo odgovornih več oseb, te osebe odgovarjajo skupno. Njihova odgovornost za škodo se ne zmanjša zato, ker je po drugih določbah nekdo drug odgovoren za povrnitev škode za isto napako. Kadar se ne more ugotoviti odgovorna oseba za povzročeno škodo z izdelkom z napako, je odgovorna vsaka oseba, ki je dala izdelek v promet, če v primernem roku ne imenuje proizvajalca ali osebe, ki mu je dobavila izdelek.

13. člen ureja prenehanje pravice za odškodninske zahtevke, in sicer pravica preneha po izteku desetih let od dneva, ko je proizvajalec dal izdelek v promet.

Druge določbe so prehodne in končne določbe ter določbe, ki urejajo, kdo se šteje za uvoznika. Med drugim se tudi določa, da ta zakon ne ureja škode, ki nastane zaradi jedrske energije, ipd.

NEMČIJA

Nemčija je Direktivo Sveta 85/374/ES prenesla v poseben zakon Gesetz über die Haftung für fehlerhafte Produkte (Produkthaftungsgesetz – ProdHaftG) (Zakon o odgovornosti za proizvode z napako) z dne 15. 12. 1989, ki je bil nazadnje spremenjen 19. 7. 2002. Navedeni zakon ureja odgovornost proizvajalcev za povrnitev škode, če je izdelek z napako povzročil smrt, telesno poškodbo ali škodo na drugi stvari, ter v katerem primeru proizvajalci niso odgovorni za povrnitev škode.

Zakon določa, da se kot »izdelek« šteje vsaka premična stvar, tudi če je del premične stvari ali je povezan z nepremično stvarjo. Kot izdelek se šteje tudi električna energija. Za izdelek z napako se šteje izdelek, kadar njegova varnost ni taka, kot bi bila ob upoštevanju določenih okoliščin pričakovana.

V skladu z navedenim zakonom je proizvajalec oseba, ki proizvede končni izdelek, surovino ali sestavni del, ali oseba, ki se s svojim imenom, svojo blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja na izdelku predstavlja kot proizvajalec.

Zakon tudi določa, da za isto škodo, če je zanjo odgovornih več proizvajalcev, ti odgovarjajo kot skupni dolжник.

6. člen ureja zmanjšanje odgovornosti proizvajalca, če nastane škoda na drugi stvari tudi zaradi krivde oškodovanca (v tem primeru je treba upoštevati Bürgerliches Gesetzbuch). Če je škoda na drugi stvari nastala zaradi napake na izdelku in hkrati z ravnanjem tretje osebe, se odgovornost proizvajalca ne zmanjša.

Zakon tudi določa, v kolikšni meri je proizvajalec odgovoren za škodo v primeru smrti. Upravičencu je treba povrniti škodo v višini stroškov, ki jih je imel umrli z zdravljenjem med boleznijo, ter višini zmanjšanja njegovega premoženja kot posledice zmanjšanja sposobnosti opravljanja dejavnosti/poklica ter povečanja njegovih življenjskih potreb. Odgovorni za škodo mora povrniti tudi stroške pogreba.

8. člen ureja povrnitev škode v primeru telesne poškodbe ali okvare zdravja oškodovanca, tako da je treba osebi povrniti stroške zdravljenja in oškodovanja premoženja kot posledice daljše nesposobnosti opravljanja dejavnosti/poklica ali povečanja njegovih življenjskih potreb. Škoda se lahko povrne tudi v obliki denarne rente.

Zakon je v 10. člen prenesel 16. člen Direktive Sveta 85/374/ES, ki državam članicam EU omogoča, da se v nacionalni zakonodaji celotna odgovornost proizvajalca za škodo zaradi smrti ali telesne poškodbe, ki so jo povzročili enaki izdelki z isto napako, omeji na znesek, ki ne sme biti nižji od 70 milijonov evrov. Navedeni člen nemškega zakona tako omejuje znesek celotne odgovornosti proizvajalcev na 85 milijonov evrov.

11. člen zakona, ki prenaša točko b člena 9 Direktive 85/374/ES, določa, da mora oškodovanec sam kriti škodo na drugi stvari do višine 500 evrov.

Določen je tudi triletni zastaralni rok za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov. Pravica do odškodninskega zahtevka pa preneha po izteku 10 let od dneva, ko je proizvajalec izdelek z napako dal v promet.

VELIKA BRITANIJA

Velika Britanija je Direktivo Sveta 85/374/ES prenesla v Consumer Protection Act 1987. Navedeni zakon ureja več področij, kot so odgovornost za izdelek, varnost potrošnika, zavajajoče cene in drugo. Direktiva Sveta 85/374/ES je prenesena v poglavje, ki ureja odgovornost za izdelek. Tako navedeni zakon določa, da je kot proizvajalec določena tista oseba, ki izdelava izdelek. V primeru snovi, ki ni bila proizvedena, ampak je bila pridobljena ali izločena, se za proizvajalca šteje oseba, ki je pridobila ali izločila določeno snov. Izdelek pomeni vsak izdelek ali električno energijo, pa tudi sestavni del izdelka ali surovino.

Zakon ureja odgovornost proizvajalca za izdelek z napako in določa, katere osebe so odgovorne za škodo, povzročeno z izdelkom z napako. Kot odgovorne osebe so določene proizvajalec izdelka, vsaka oseba, ki se s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim razpoznavnim znakom predstavlja za proizvajalca na izdelku, ter vsaka oseba, ki je pri svojem poslovanju iz tretje države uvozila izdelek v eno od držav članic EU z namenom distribucije izdelka drugi osebi. Če je škoda v celoti ali delno povzročena zaradi izdelka z napako, je vsaka oseba, ki je dostavila ta izdelek (ali do uporabnika, ki je utrpel škodo, ali do proizvajalca, ki je ta izdelek vstavil v drug izdelek kot sestavni del, ali do druge osebe), odgovorna za nastalo škodo, kadar:

- oseba, ki je utrpela škodo, zahteva od dobavitelja, da ugotovi eno ali več oseb, ki izpolnjujejo pogoje v zvezi z odgovornostjo za izdelek z napako po prejšnjem odstavku;
- je zahteva vložena v razumnem roku po nastanku škode in oseba, ki je utrpela škodo, ne more ugotoviti vseh oseb, odgovornih za izdelek z napako po prejšnjem odstavku;
- se dobavitelj po prejemu zahteve iz prve alineje ne odzove v razumnem času tako, da se strinja s prejetjo zahtevo ali da po prejetju zahteve ugotovi osebo, ki mu je dostavila izdelek.

Če je za povzročeno škodo na drugi stvari odgovornih več oseb, te odgovarjajo skupno.

Napaka na izdelku se šteje za napako takrat, ko varnost izdelka ni taka, kot jo je uporabnik pričakoval. Zakon navaja tudi okoliščine, ki jih je treba upoštevati pri opredelitvi varnosti, ki jo uporabnik lahko pričakuje. Tako je treba upoštevati način, na katerega je bil izdelek dan na trg, s kakšnim namenom je bil dan na trg, uporabo kakršne koli oznake na izdelku in navodilo o uporabi, uporabo opozoril v zvezi z izdelkom, pričakovano/sprejemljivo uporabo izdelka, čas, v katerem je proizvajalec izdelek dobavil drugi osebi, idr. Navedena je še splošna določba, da se v nobenem primeru ne more obravnavati napaka na izdelku že samo zato, ker je bil pozneje dan v promet varnejši izdelek.

Zakon navaja tudi razbremenilne okoliščine, ki se lahko upoštevajo v začetem pravnem postopku proti določeni osebi (toženi osebi), kot so: napaka na izdelku je posledica skladnosti izdelka z obveznimi prisilnimi predpisi, tožena oseba ni dobavila izdelka drugi osebi, dobava izdelka drugi osebi ni bila v okviru poklicne dejavnosti tožene osebe, napaka na izdelku ni obstajala v določenem času ter raven znanosti in tehničnega napredka v času, ko je bil izdelek dan v promet, ni bila taka, da bi se lahko napaka na njem odkrila.

Škoda v skladu z zakonom pomeni smrt, telesno poškodbo ali kakršno koli izgubo ali oškodovanje premoženja (vključno z zemljiščem). Oseba ni odgovorna za izdelek z napako, če ta ni bil uporabljen za osebno uporabo in porabo ter če odškodninske zahteve ni vložila oseba, ki je utrpela škodo.

Četrty odstavek 5. člena prenaša točko b člena 9 Direktive 85/374/ES in tako določa, da proizvajalcu ni treba povrniti povzročene škode na drugi stvari, če vrednost škode ne presega 275 angleških funtov.

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembi Zakona o varstvu potrošnikov

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Consumer Protection Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2014-2130-0049

ID predpisa

ZAKO7024

ID izjave

2 (2)

Datum izjave

11.11.2014

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	31985L0374	Direktiva Sveta z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen	Člen 9, točka b, celex 31985L0374	

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembi Zakona o varstvu potrošnikov

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Consumer Protection Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2014-2130-0049

ID predpisa

ZAKO7024

ID izjave

2 (2)

Datum izjave

11.11.2014

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti premesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	31985L0374	Direktiva Sveta z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako	01.05.2004	01.05.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2004-01-2306 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov			
		2. 2003-01-0566 Zakon o varstvu potrošnikov (uradno prečiščeno besedilo)			

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

5.) Razlogi za kreiranje nove izjave o skladnosti

Sprememba naslova predpisa.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic za poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic za stranke.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

potrošnike in gospodinjstva:

– Zvišanje vrednosti škode na drugi stvari, povzročene z izdelkom z napako, ki jo mora proizvajalec povrniti (če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo), dejansko postavlja potrošnika in gospodinjstva v slabši položaj, saj bo moral po novi ureditvi potrošnik kriti vrednost škode na drugi stvari do višine 500 evrov (po veljavni zakonodaji krije škodo na drugi stvari do višine 400 evrov).

poslovne stroške in poslovanje:

– odprava razhajanja vrednosti škode na drugi stvari, povzročene z izdelkom z napako, ki jo mora proizvajalec povrniti (če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo), ter s tem odprava morebitnega izkrivljanja konkurence v EU,

– povečanje konkurenčnosti evropskega trga zaradi ustvarjanja enakih možnosti poslovanja in odpravljanja ovir za čezmejno trgovino.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Za nadzor nad izvajanjem Zakona o varstvu potrošnikov so pristojni Tržni inšpektorat RS in drugi inšpekcijski organi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni drugih pomembnih okoliščin.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

V razpravo niso bile vključene nevladne organizacije, predstavniki zainteresirane organizacije in predstavniki strokovne javnosti, ker predlog zakona predvideva manj zahtevno uskladitev nacionalne zakonodaje s pravnim redom EU.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo
- mag. Janko Burgar, državni sekretar
- mag. Dušan Pšeničnik, generalni direktor
- Darja Tomše, sekretarka, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence
- Miha Berdnik, višji svetovalec

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl. US, 11/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11 in 38/14) se v drugem odstavku 4. člena besedilo »presega vrednost 400 eurov« nadomesti z besedilom »dosega vrednost 500 eurov«.

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S predlaganim členom se omejuje višina škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti. Proizvajalec je dolžan škodo na drugi stvari povrniti le, če škoda dosega vrednost 500 evrov. S tem členom se odpravlja nedoslednost prenosa točke b člena 9 Direktive 85/374/ES, ki določa, da vrednost škode na drugi stvari, ki jo je proizvajalec dolžan povrniti, če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo, dosega 500 evrov.

K 2. členu:

Člen določa splošni rok za uveljavitev zakona, in sicer 15 dni od objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

II. ODGOVORNOST ZA IZDELEK

4. člen

V skladu s splošnimi pravili o odgovornosti za škodo in s pravilom o odgovornosti proizvajalca stvari z napako je dolžan proizvajalec izdelka, kadar napaka na izdelku povzroči smrt, telesno poškodbo ali okvaro zdravja človeka ali kadar zaradi napake na izdelku nastane škoda na drugi stvari, povrniti nastalo škodo.

Škodo na drugi stvari je proizvajalec dolžan povrniti, če presega vrednost 400 evrov, in to le tedaj, če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo.

Če proizvajalca izdelka ali uvoznika ni mogoče ugotoviti, se vsak dobavitelj izdelka šteje za proizvajalca, razen če v razumnem roku oškodovanca obvesti o tem, kdo je proizvajalec oziroma uvoznik, ali katera oseba mu je izdelek dobavila.